

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Sogne-Baadets Lösning og Hr. Professor Clausen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 16. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_529-txt-shoot-idm454/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

kan times eder. Jurdist ialt kan I vel sige, der burde ingen Præster være i Stats-Kirken, der afveg fra Stats-Religionen; men Regjeringen kunde jo forandre Stats-Religionen i Morgen, og da blev efter samme Grund-Sætning eders Præster fredløse der. Theoretisk rigtigt kan det vel ogsaa synes, naar I paastaar at de fra den gamle Stats-Religion afvigende Individuer burde finde deres Samvittigheds-Frihed uden for Stats-Kirken og allermindst i dens Geistlighed og Theologiske Facultet, men saalænge det ikke er tilladt at forlade Stats-Kirken, bortfalder dog af sig selv den praktiske Anvendelse, og naar jeg skal være upartisk, kan jeg ikke nægte, at Naturalisterne, som er altså i Landet, og fattede den Klippe hvorpaa Christi Kirke hviler, der have Afgang til Embederne i Stats-Kirken, saa skal Noget vises ud, maaske det blive de Christne.

Vil Man spørge, hvorledes dette hænger sammen med min gamle, til gientagne Paastand, at fremfor Alt den Lutherske Christendom har retmæssigt Krav paa den Danske Regjeringes Forklarighed, da svarer jeg, det er endnu min Overbevisning; men ligesom jeg alle Dage har misbilliget Samvittigheds-Tvang, mod hvem den saa end overdes, saa indseer jeg daglig klarere, at Regjeringen vilde gjøre den Lutherske Christendom ligesaa slet en Tjeneste som sig selv, ved paa Ny at ophøje den til herskende Religion, saa Frihed, samme Frihed, som det Andet Stat vil taale i sin Kirke, er Alt hvad vi maaske forlange, naar vi ei vil gaae ud, og ud bør vi ikke gaae, saalænge vi med fæst Samvittighed kan blive.

I Henseende til Præste-Lærerne vil en ophyst Regjering, som taaler modtagne Partier i sin Kirke, vist nok sørge for, at begge Partier mellem dem har omtrent lige myndige Repræsentanter, eller gjøre en Forandring med den Theologiske Examen, som hæver Misforholdet; men det vil være med Hensyn paa begge Partier, og den eneste billige Klage de Lutherske Christne, efter Sogne-Vaandets Løsning, kunde gøre, var da at den Theologiske Undervisning ved Universitetet synes for Dieblillet udelukkende at være i det andet Partis Bånd. Jeg siger det synes saa, thi de yngre Medlemmer af det Theologiske Facultet ere Publikum saa lidet bekendte, at Man har ingen Grund til at haabe, Hr. Professor Clausen blandt dem skulde finde nogen Mod-Vægt, og da alle Theologiske Studenter dog baade er forbundne til at høre Facultetets Forelæsninger og kan ene talke dets gunstige Dom for Afgang til Geistligt Embede, saa synes vist nok for Dieblillet de Lutherske Christnes Stilling i Stats-Kirken forsværet. Naar imidlertid dette Misforhold, som Universitets-Directionen synes at have overseet, blev hævet, da tør jeg sige, at Sogne-Vaandets Løsning kunde styrke begge Partier al den Frihed, de i Stats-Kirken kan forlange, og ud af den vil jo dog Ingen af dem.

Saa snart nemlig Sogne-Vaandet var løst, saa Enhver kunde frit søge Sjæle-Sergeren for sig og Sine i Stats-Kirken, hvortil han var at finde, da havde Regjeringen frie Hænder og kunde uden al Samvittigheds-Tvang tilstaa sine Præster en dogmatisk og liturgisk Frihed, der er nødvendig

